

До 11-07-981 19-05-201

**ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Комисия по правни въпроси

**Комисия по предложенията
и атестирането на съдии, прокурори и следователи**

**Комисия „Професионална
етика и превенция на корупцията”**

О Т Г О В О Р

От Живка Кирилова Спирова,
Съдия в Районен съд – гр. Сливен,
Кандидат за Административен ръководител-
Председател на Районен съд - Сливен

По чл.10, ал.2 от Правила за избор на
административни ръководители на
органите на съдебна власт по чл.167,
ал.1, т.2 - т.4 от ЗСВ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

В съответствие с изискванията на чл.10, ал.2 от Правила за избор на административни ръководители на органите на съдебна власт по чл.167, ал.1, т.2 - т.4 от ЗСВ представям на Вашето внимание отговорите ми на поставени от Ангел Димитров Гагашев /бивш административен ръководител – Председател на Районен съд – Сливен/, въпроси в Становище и въпроси, депозиращи в Комисията по правните въпроси при ВСС, с рег. индекс № 11-07-981/13.05.2015 г.

Стажът си като съдебен кандидат в Окръжен съд – Сливен съм положила от 11.01.1999 г. до 11.01.2000 г., което е видно и от представените от мен нотариално заверено копие от трудова книжка, депозирано пред Вас, ведно с останалите ми документи.

Трудовият ми стаж като съдия по вписванията при Районен съд – Сливен датира от 17.07.2001 г. до 25.07.2005 г. и същият фигурира както в цитираната по-горе трудова книжка, така и в кадрова справка и служебна бележка изготвени Ангел Гагашев в качеството му на председател на СлРС към момента на издаването на последните два документа.

Завършила съм специалност „Право” в Юридически факултет на БСУ през 1998г., като съм преминала петгодишен курс на обучение. Специалност „Агрономство” в Агрономически факултет на БСУ завърших паралелно със следването си по специалността ”Право”, като поради висок успех бях сред студентите изпратени на обучение - практика в Кралство Великобритания. В цитираното от мен в автобиографията обучение ясно е изписано „специализация”, а не специалност, за каквато говори поставилият въпроса. Факултетният номер на дипломата ми е рег. № 9604110300, серия А № 0001179, маш. № А0001179, специалност „Агрономство”, специализация „Агробизнес” отличен успех 6.00 по специалността, квалификация „инженер- агроном”, степен „магистър”, като не виждам в каква връзка е поставен този въпрос, но с цел да не остане впечатление за внушението за липса на такова образование и квалификация Ви предоставям и тези данни, като Ви съобщавам, че проф. д-р с.н. Иван Михов в един от своите академични трудове е отразил възхищението си от добрите ми постижения и активното ми участие в студентския живот на факултета, като представител на курса, за което мога да представя копие от книгата.

Що се касае до участието ми в съсловни организации съм посочила почетното си членство в организацията на съдиите по вписванията, което отразих по повод на споменатото ми участие в работна група на Министерство на правосъдието преди 12 години по ЗКИР. От около 3-4 години съм член и на Съюза на съдиите в България, както и на Съюза на юристите в България, като на последния бях председател на секция преди години. Въпреки очевидния опит на г-н Гагашев и с този въпрос да бъде дискредитирана пред Вас, не считам за осъдително или неуместно членството на един магистрат в съсловни организации имащи като цели допълнителни обучения на магистратите и добри практики. Това обстоятелство в никакъв случай не може да означава, че имам негативно отношение към когото и да било в съдебната система. На останалите тенденциозни въпроси отговорите ми са отрицателни, тъй като същите са внушения и опит за злепоставянето ми пред вас и обществото и опит да се внуши несъществуващо задкулисие.

На въпрос № 7 - по цитираното гр.д. № 2395/2009 г. по описа на СлРС, отговарям, че същото е било с докладчик съдия Ваня Маркова, която се е произнесла по същество. Не съм се произнасяла по същество, а с определение за спиране, в качеството ми на дежурен съдия /по силата

на заповед именно от Председателя/. Касае се за заповедно производство, по което има произнасяне на още други пет колеги от Районен съд. Освен това не съм знаела, че това е служител, тъй като не притежавам списъчния състав на служителите и не ги познавам по трите им имена и ЕГН, за което представям също справка.

Както въпрос № 7, така и въпросът на г-н Гагашев, поставен под № 8 е крайно тенденциозен и очевидно поставилият ги, отново цели да постави под съмнение моята лоялност към професията, поради което и не желая, а и не е необходимо да влизам в обяснителен режим. С г-жа Вълева съм била единствено в нормални колегиални отношения, така че опитът на поставилият въпроса да ме обвини в конфликт на интереси, следва да бъде тълкуван единствено като намерение за злепоставяне. По издадената заповед за уволнение на този служител съм си направила отвод, така както и всички съдии от СлРС.

Считам, че въпрос № 9 съставлява един особено интересен начин да се обърне внимание на Съвета върху част от личния ми живот, а именно – факта, че очаквам дете.

По въпрос № 10 – считам, че отговорът на този въпрос се съдържа в самата концепция и е в насока разпределение на работата в деловодства и архив на съда с цел подобряване на организацията и носенето на отговорности.

Считам, че наличните към този момент антикорупционни процедури в Районен съд Сливен са недостатъчни, като смятам за необходимо изготвянето на антикорупционна стратегия с набелязване на конкретни мерки, срокове и отговорни лица с цел поддържане на антикорупционна среда в съда: периодичен контрол по спазване принципа за случайното разпределение на съдебните дела и систематично наблюдение функционирането на тази система, включително чрез изискване на одит от ВСС и експертни лица, резултатите от който се отразяват в медиите, провеждане на открити и прозрачни процедури при конкурентни начала за подбор на съдебни служители, провеждане на обществени поръчки при стриктно спазване на относимата нормативна база, както и упоменатите цели и мерки на стр. 17 от Концепцията ми.

Относно въпрос № 13. Никога не съм допускала компромиси в работата си и не възнамерявам да променям този си принцип, решена съм докрай да спазвам положената клетва при встъпването си в длъжност като съдия. Родена съм и съм израстнала в гр. Сливен, но това не означава, че бих допуснала компромиси в работата си, поради евентуални познанства, а поставения въпрос съставлява поредно безпочвено внушение и опит за манипулиране на уважаемите членове на Съвета.

Идеята ми за създаване на пресофис в съда се изразява в избор на говорител измежду магистратите, излъчен на Общо събрание на съдиите, който говорител ще изпълнява функциите си на такъв на ротационен

принцип, с оглед недопускане претоварването на един съдия за сметка на друг.

Въпрос № 15 няма връзка с вписаното от мен като цел в Концепцията ми /стр. 19/, доколкото никъде не съм упоменала, че ще се издават незаверени преписи без резолюция на съдия в нарушение на чл. 74, ал. 2 от ПАС, като единствено възнамерявам да се избегне указания тридневен срок, с цел пътуващи от други градове да не влизат в допълнителни разходи за получаване на преписи. Идеята ми е създаване на организация, при която с цел бързо обслужване на гражданите дежурният деловодител след събиране на таксата по чл. 75 от ПАС, да докладва делото незабавно на докладчика за резолюция.

Независимо от намека на г-н Гагашев за плагиатство от моя страна, считам че с въвеждането на вътрешна телефонна комуникация именованата като IP телефония, в опита да се внуши, че това съм копирала от концепцията на Председателя на Окръжния съд твърдя смело, че IP телефония на територията на Сливенския съдебен орган единствено е въведена само в Административен съд Сливен, която е довела до драстично намаляване на разходите в този съд. Възнамерявам да ползвам добрата практика от Административния съд Сливен, която ще способства за бързина в работата и комуникацията между съдията и служителя и ще доведе до драстично намаляване на разходите за телефония.

Може да се намери решение и на поставения въпрос № 17, тъй като такова разпределение на канцелариите не е нещо ново – както Служба по вписванията, така и Съдебно – изпълнителната служба през годините работеха на партерния етаж, и то със същия броя служители. Идеята ми е провокирана от необходимостта да се осигури безпрепятствен достъп за хора в неравностойно положение /с оглед наличието към настоящия момент на много стъпала водещи до тези служби/. Освен това възнамерявам да се изгради съвременно архивохранилище и по този начин да се редуцира броя на досегашните архивохранилища, за което ще направя постъпки пред ВСС за предоставяне на необходимите капиталови разходи, като имам уверението и на Председателя на Окръжния съд за това. По този начин обещавам да освободя помещения за Службата по вписванията и за съдебното изпълнение, така че да могат да се помещават на партерния етаж, а не в приземния такъв.

В заключение искам да се спра и на становището на г-н Гагашев, предхождащо поставените от него въпроси към мен. На първо място считам, че автобиографията ми е достатъчно подробна, съгласно изискванията на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Правила за избор на административни ръководи на органите на съдебна власт по чл.167, ал.1, т.2 - т.4 от ЗСВ, където не е указано изискване за съответствие с „установен европейски образец”.

Становището относно обема на концепцията не считам за необходимо да коментирам. Относно твърдението му, че статистическите данни за дейността на съда са „прекопирани” /междувпрочем граматически правилната дума би следвало да е „копирани”/ от доклада на г-н Гагашев, намирам същото за неуместно, доколкото докладът на Председателя на съда е единственият източник, от който мога да получа каквато и да било информация в обобщен вид, досежно статистиката. Във връзка с това искам да обърна внимание на констатиран от мен факт: в Годишния доклад за дейността на Районен съд Сливен за 2014 г. именно в частта за отменените актове на съдиите се съдържат неверни данни, касателно моята работа. Посоченият от г-н Гагашев брой на моите потвърдени, отменени и изменени съдебни актове в доклада за 2014 г. не съответства на истинския им брой, което ощетява работата ми, за което съм изпратила писмени доказателства във ВСС с коригираните данни. Такива различия съм констатирала нееднократно в годишните доклади на Председателя на съда по отношение на статистиката и за други години, именно поради което и за да не соча неверни данни, тази част от информацията не фигурира в моята Концепция, тъй като данните са ощетяващи по отношение на резултатите ми за потвърдени и отменени съдебни актове от инстанционния контрол, за което съм сигнализирала КПА при запознаване на данните посочени в част IV-а в т. 4, като констатирахме близо 50 % различия с отразените като потвърдени дела касаещи моята дейност в Годишния доклад на 2013-2014 г. Представила съм самите извадки от деловодната програма именовани като Справка за потвърдени съдебни актове; за отменени и за изменени, т.е. индексите са неправилно поставени така, че ощетяват изцяло резултатите ми, за което при изслушването ще ви представя още веднъж и тези справки, както и в табличен вид справка за тези актове, като цифри. В табличния вид първоначално бяха отразени потвърдени съдебни актове 32 бр., отменени съдебни актове 10 бр. изменени съдебни актове 4 бр. В атестационния формуляр, който ми беше представен повторно от съдебния администратор вече с коректно нанесените данни след уточнението направено с нея в мое присъствие и след съпоставка със съдебните актове по всяко едно от делата се получиха съществени различия в данните, които вече илюстрират добрата ми правораздавателна дейност, относно качеството ѝ на актовете потвърдените актове за обследвания период в част IV-а касателно периода на 2013 г. е 33 бр. потвърдени съдебни актове, от общия брой обжалвани актове 49 бр., като 5 /а не 10/ са отменените актове, от които 2 бр. са отменени поради представяне на нови доказателства пред въззивната инстанция и 6 са изменени.

Що се касае за периода за 2014 г. посочените неверни данни в Годишния доклад на районен съд Сливен за 2014 г., в който бяха отразени в табличен вид потвърдени съдебни актове - 30 бр., отменени - 26 бр., и изменени съдебни актове - 13 бр. също настъпи корекция, която доведе до

илюстрирането отново на добрата ми работа като съдия. Неправилно отразените данни бяха коригирани в част IV-а на АТФ, като в графа потвърдени съдебни актове бяха отразени коректно 31 бр., отменени – 20 бр. и 13 – изменени от общо обжалвания брой 51. За 2014 г. осем от отменените актове са поради представяне на нови доказателства пред въззивната инстанция. За това намирам за правилен извода на КПА за много добрата ми работа, касателно професионалните ми качества базирана на реалните показатели, като и това внушение на бившия ни Председател за съмнения, относно професионалните ми качества се оборва от обективните резултати и данни.

На следващо място считам, че следва да насоча вниманието Ви върху некоректно отразяване на данните в статистическите данни от Годишните доклади на съда през 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. по време на изготвения от бившия Председател на съда. Като пример мога да Ви посоча извадки от годишните доклади за 2011 г., 2012 г. и 2013 г. и 2014 г., от които е видно, че посоченият брой на останали несвършени дела в края на годината е различен от вписания такъв като несвършени в началото на периода /следващата година/. Вписаните като несвършени дела в началото на периода са завишени като брой и е необяснимо на какво се дължи това драстично разминаване на първа и последна графа в таблиците. Би следвало останалите несвършени дела от минала година, т.е. стар период да се засичат като данни с тези останали дела за съответната година. В тази връзка Ви прилагам таблици за справка на дейността на съдиите разглеждали дела за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. След всичко само дава ясна представа на четящия настоящото защо статистическата информация, която е отразена в Концепцията ми умишлено са пропуснати тези данни, тъй като същите са некоректни като статистика в едногодишните доклади и ощетяват работата ми. Именно заради това Ви представям и писмени доказателства към настоящото, за да убедя членовете на Съвета в добрите ми професионални качества и резултати.

Относно коментиранията от Концепцията ми цел за въвеждане на електронно плащане чрез ПОС – терминали не означава незнание за организацията на работата в съда, а е по – скоро конкретика на действия, които стягам за необходимо да бъдат предприети реално. Към момента и двата ПОС – терминала в съда не функционират пълноценно с целите, които аз съм заложила в Концепцията си, а именно да се поставят на най-посещаваните места в съда, където има най-голям човекопоток – в Служба „Регистратура”, а поставеното в Бюро „Съдимост” място да не се променя.

Що се касае до употребяваните версии на програмата за разпределение на делата съм наясно, че от 01.01.2014 г. с решение взето с протокол № 46 от 31.11.2014 г. Председателите на съда следва да въведат версия 4, която е интернет ориентирана, като тогава е действала версия 3.9.8 на програмата за разпределение „Law choice”, въпреки че не съм

компютърен специалист от публикуваните в интернет пространството съм придобила някаква представа за тези програми. Твърдейки, че протоколите за разпределение на делата са неясни и създават впечатлението за липса на прозрачност при разпределение на делата съм имала предвид следното: протоколите за разпределение на делата първо бяха вписвани номера на делото, след което докладчика и правната квалификация. Между кои докладчици е било разпределяно делото, кои са участвали и по кои причини са изключени не ставаше ясно. Да не говорим, че разпределението на делата ставаше от деловодител съдебен регистратор, а не от административния ръководител или неговия заместник, което е в пълно противоречие с чл. 9 от ЗСВ. В тази връзка възникваше напрежение между съдиите, което доведе и до писменото отразяване на това недоволство и съмнение, за което представям извадка от книгата за отводи на двама колеги.

В обобщение искам да заявя, че становището на г-н Ангел Гагашев, адресирано до ВСС – Комисия по Правните въпроси, както и формулираните въпроси са „достоеен“ завършек на тенденциозното му отношение към мен, ескалиращо в годините по непонятни за мен причини, така както и спрямо други колеги от съда. Очевиден и несъмнен е опитът му да ме злепостави и дискредитира чрез внушения, касаещи моята квалификация, професионална компетентност и етика. Г-н Гагашев забравя, че органите, които разполагат с правомощия да ме оценяват като съдия, са различни от него, като за моя професионализъм в годините са ми поставяни атестационни оценки от Комисии към Висшия съдебен съвет, а етичните ми и нравствени качества са били обект на оценка от Етични комисии както на местно ниво, така и към ВСС. Друг измерител за знанията ми като съдия е участието ми в конкурс преди около 3 години за заемане на длъжността „Съдия“ в Окръжен съд- Сливен, при който получих една от най-високите оценки сред тези, поставени на участвалите много съдии от СлРС, а именно 5.25.

Красноречиво е абсолютното противоречие между коментираният становище на г-н Гагашев и това на Етичната комисия при Районен съд - Сливен, би могло да се каже дори, че тези две становище са несъвместими. Същото се отнася и до драстичната разлика между Становището на бившия председател на РС и Становището, представено пред ВСС от г-н Къню Жеков – председател на Окръжен съд – Сливен, чиито мнение и оценка са изключително високи по отношение на професионалните ми и нравствени качества.

Следва да напомня, че мнение и изводи на бившия ни председател са били обект и на съдебна проверка – по мое обжалване на Заповед от 21.06.2013 г. за обръщане на внимание по чл. 327 от ЗСВ, издадена формално „в изпълнение препоръките на ИВСС“, която беше отменена от съда, за което съм представила съдебните решения пред ВСС. Цитираната

заповед беше изцяло отменена като материално и процесуално незаконосъобразна както на първа инстанция, чието решение на последната бе оставено в сила от Върховния административен съд на РБългария. Основната цел на тази заповед беше да се повлияе върху гласуването от ВСС на получената от мен и него на 20.06.2013 г. Атестационна оценка от КПА /много добра – 97 точки, тъй като преди самото гласуване беше спешно издадена и изпратена във ВСС/. Освен това тази заповед беше издадена преждевременно – преди влизане в сила на Акта на ИВСС, тъй като след направено от мен възражение отново за вписани неверни данни за дела на мой доклад /забавени и др./, последва отговор на Главния съдебен инспектор, а именно – Становище от 24.06.2013 г., с което възражението ми беше уважено, като на стр.3 в отговора Главния инспектор с подчертан текст е записал следното: „Затова препоръките и по тези въпроси в раздел I-ви, т.5 от акта са насочени към административния ръководител: „да бъдат взети мерки от административния ръководител за преодоляване на субективните и обективни причини за констатираните забавяния...” . Това е ярък пример за превратното разбиране на указанията и препоръките на ИВСС към административния ръководител, което беше забелязано и от съдиите отменили неговата заповед и по същество. Въпреки тези указания и уточнения на Главния инспектор, след които влезе в сила Акта на ИВСС ми беше наложено обръщане на внимание по чл.327 от ЗСВ, което вече споменах, че е отменено. Последното сочи за трайния почерк на г-н Гагашев като председател на съда да извършва опити за саботиране работата на отговорни институции с цел да препятства или осуети пряката им работа, и в частност поставянето на високи оценки на моите професионални и етични качества.

Що се отнася до поставяните ми във времето атестационни оценки именно от компетентните за това органи – периодични, то те винаги са били максималните такива – много добри, както от хилядите разгледани дела през годините близо 70 процента са потвърдени по реда на инстанционния контрол.

Ще ми се да предположа, че тези грешки допуснати от административния ръководител се дължат на неправилно отразяване на данни от служители, но в правомощията на председателя на съда по чл.80 от ЗСВ е регламентирано изчерпателно задължението му да осъществява общо организационно и административно ръководство, в това число да отговаря за дейността на съда и го представлява, както и да изготвя годишен доклад за дейността на съда.

В тази връзка намирам, че административния ръководител следва на първо място да изпълнява делегираните му от закона функции и правомощия и при спазване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Като при осъществяването на ръководните

функции председателя следва да проявява принципност, последователност и еднакво обективно отношение към всички работещи в съответния орган, което ще обезпечи по – голяма ефективност в работата на екипа от съдии и съдебни служители в подходяща обстановка на колегиалност и прозрачност.

18.05.2015 г.

С УВАЖЕНИЕ:

